

عنوان مقاله:

ارتباط ساختاری موسیقی کردستان و موسیقی دستگاهی ایران (مطالعه موردی آواز بیات کرد و خرده بند بهاره)

محل انتشار:

مجله هنرهای زیبا: هنرهای نمایشی و موسیقی، دوره 25، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

کژوان ضیاءالدینی - گروه موسیقی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از موضوعات موسیقی شناسی ایرانی، نسبت میان موسیقی قومی و موسیقی دستگاهی است. اعتقاد بر این است که میان این دو موسیقی، ارتباط وجود دارد. یکی از نمودهای این ارتباط، نسبت میان آواز بیات کرد موسیقی دستگاهی ایران و موسیقی قوم کرد است. موسیقی شناسان حوزه موسیقی دستگاهی بر ارتباط این دو تاکید دارند، در حالی که درون فرهنگ موسیقی کردی زمزمه های نفی چنین ارتباطی وجود دارد. با این وجود، هیچکدام از اینان نتوانسته اند شواهد قانع کننده ای بر مدعای خود بیاورند. در این پژوهش به چرایی ارتباط بیات کرد و موسیقی کردستان پرداخته می شود و با تکیه بر مطالعه تطبیقی بیات کرد و یکی از گونه های موسیقی کردستان به نام خرده بند «بهاره»، وجود نسبت خانوادگی و شباهت های ساختاری مدال در بیات کرد و موسیقی کردستان تبیین می شود. این پژوهش با تاثیرگیری از شیوه تحلیل مدال معرفی شده توسط استاد داریوش طلایی، ویژگی های مدال بهاره را تحلیل کرده، و سپس به مقایسه بهاره و بیات کرد، بر اساس سه محور اشل صوتی، نقش و فونکسیون درجات، و الگوهای رفتاری گردش نغمات و سیر ملودی، با استفاده از سنجه های مربوطه می پردازد. مطالعه تطبیقی نشان می دهد که این دو در واحدهای ساختاری فواصل و اشل صوتی، دنگ بندی، درجات دارای نقش و جاذبه، و الگوهای گردش نغمات مرتبط با پرورش جاذبه مدال، شباهت بنیادین و کلان دارند.

کلمات کلیدی:

بیات کرد، بهاره، موسیقی دستگاهی، موسیقی ایرانی، موسیقی کردستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1774932>

